

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การมอบหมายให้นายอำเภอปฏิบัติการแทนตามมาตรา ๗๑ วรรคสอง
แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒^{*}

กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๒๕๐๔ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ดังนี้

๑. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณาการดำเนินการของผู้ว่าราชการจังหวัดอำนาจเจริญ กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติชี้มูลความผิดนาย ป. นายกเทศมนตรีตำบล น. และนาง อ. รองนายกเทศมนตรีตำบล น. โดยนายอำเภอ ป. ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดอำนาจเจริญ ได้มีคำสั่งจังหวัดอำนาจเจริญ ที่ ๕๙๗๖/๒๕๖๗ เรื่อง การมอบอำนาจให้รองผู้ว่าราชการจังหวัดอำนาจเจริญ ปลัดจังหวัดอำนาจเจริญ หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดอำนาจเจริญ หัวหน้าหน่วยงาน นายอำเภอ และหัวหน้าหน่วยงานในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอำนาจเจริญ ปฏิบัติราชการแทน ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ มอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนในการกำกับดูแลเทศบาลเมืองและเทศบาลตำบลตามมาตรา ๗๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ รายงานความเห็นเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดอำนาจเจริญพิจารณาสั่งให้นาย ป. และนาง อ. พ้นจากตำแหน่ง ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดอำนาจเจริญได้มีคำสั่งให้บุคคลดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๗๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๔) แล้ว เห็นว่า ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้ เนื่องจากคำสั่งจังหวัดอำนาจเจริญ ที่ ๕๙๗๖/๒๕๖๗ ระบุว่าออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยมีได้เป็นการมอบหมายให้นายอำเภอปฏิบัติการแทนตามมาตรา ๗๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๔) อย่างไรก็ตาม สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยมีความเห็นแตกต่างจากความเห็นของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นโดยเห็นว่าการดำเนินการของผู้ว่าราชการจังหวัดอำนาจเจริญเป็นไปตามกฎหมายแล้ว

๒. เพื่อให้การดำเนินการในเรื่องนี้เป็นไปด้วยความถูกต้อง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงได้เสนอเรื่องดังกล่าวต่อคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ เพื่อพิจารณา โดยคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๙ เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๙ ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นสรุปความได้ว่า การมอบอำนาจตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) และการมอบหมายตามมาตรา ๗๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ

^{*}ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๔/๑๐๗ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๙ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

เทศบาล (ฉบับที่ ๑๔)ฯ ต่างก็มีที่มาของอำนาจที่มีเจตนารมณ์ที่จะมอบการกำกับดูแลการปฏิบัติราชการ เพื่อแบ่งเบาภาระการทำงานและอำนาจการตัดสินใจแทนผู้ว่าราชการจังหวัดเหมือนกัน และแม้ว่า คำสั่งจังหวัดอำนาจเจริญ ที่ ๕๙๗๖/๒๕๖๗ฯ จะไม่ได้อ้างบทอาศัยอำนาจตามมาตรา ๗๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๔)ฯ แต่เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ในข้อ ๔.๔ ผนวกง ลำดับที่ ๒๕ ของคำสั่งจังหวัดอำนาจเจรียดังกล่าว กำหนดให้นายอำเภอปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดในการกำกับดูแลเทศบาลเมืองและเทศบาล ตำบล ตามมาตรา ๗๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กรณีย่อมถือได้ว่าผู้ว่าราชการจังหวัดมีเจตนาที่จะมอบหมายนายอำเภอเป็นผู้มีอำนาจตามมาตรา ๗๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๔)ฯ แล้ว คำสั่งดังกล่าวย่อมสามารถใช้บังคับได้ ไม่เป็นเหตุให้คำสั่งทางปกครองนั้นเสียไป เนื่องจากเป็นเพียงรูปแบบนิติวิธีในการจัดทำคำสั่งเท่านั้น

๓. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้ว เห็นว่า การที่ผู้ว่าราชการจังหวัด มอบอำนาจให้นายอำเภอปฏิบัติราชการแทนตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร ราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗)ฯ จะต้องเป็นกรณีที่กฎหมายมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น เมื่อมาตรา ๗๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๔)ฯ บัญญัติว่า อำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดตามมาตรา ๗๑ วรรคหนึ่ง และตามมาตรา ๑๙ วรรคสองและวรรคสาม และมาตรา ๔๘ ปัญจทศ วรรคสองและวรรคสาม สำหรับเทศบาลเมืองและเทศบาลตำบล ผู้ว่าราชการจังหวัดจะมอบหมายให้นายอำเภอปฏิบัติการแทน สำหรับเทศบาลที่อยู่ในอำเภอนั้นโดยจะกำหนดเงื่อนไขในการใช้อำนาจหน้าที่ไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้ ถือเป็นกรณีที่กฎหมายกำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่นแล้ว เทียบเคียงกับความเห็น คณะกรรมการกฤษฎีกาในเรื่องเสรีจที่ ๖๙๗/๒๕๕๑ ประกอบกับการมอบอำนาจตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗)ฯ และการมอบหมายตามมาตรา ๗๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๔)ฯ มีผลแตกต่างกัน กล่าวคือ การมอบอำนาจเป็นการมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนตามกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ดังนั้น ผู้มอบอำนาจมีอำนาจเพียงใดก็มอบได้เท่านั้น และเมื่อมอบไปแล้ว ผู้มอบอำนาจยังคงผูกพันหรือมีความรับผิดชอบในเรื่องที่มอบอำนาจนั้นด้วย ขณะเดียวกันผู้รับมอบอำนาจสามารถกระทำการได้เฉพาะในขอบอำนาจที่ได้รับมอบมา หากกระทำการ เกินที่ได้รับมอบอำนาจ ก็จะไม่ผูกพันผู้มอบอำนาจ ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ ส่วนการมอบหมายนั้น เป็นกรณีที่กฎหมายบัญญัติไว้ เป็นการเฉพาะให้ผู้ดำรงตำแหน่งมอบหมายให้บุคคลอื่นดำเนินการตามกฎหมายแทนตน ผู้ได้รับ มอบหมายจึงสามารถใช้ดุลพินิจในการตัดสินใจและใช้อำนาจในนามตนเองภายใต้กรอบวัตถุประสงค์ และขอบเขตของภารกิจที่ได้รับมอบหมายหรือตามที่กฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ เช่น มอบหมายให้ประชุมแทน มอบหมายให้บุคคลใดเป็นนายทะเบียนแทน ซึ่งผู้รับมอบหมาย ย่อมมีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการใด ๆ ในส่วนที่ได้รับมอบหมายตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ดังเช่น เป็นอำนาจของตนเอง หากใช้เป็นการทำแทนผู้มอบหมาย ทั้งนี้ ตามความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา ในเรื่องเสรีจที่ ๑๐๒/๒๕๙๓ เรื่องเสรีจที่ ๒๗/๒๕๓๐ เรื่องเสรีจที่ ๖๙๗/๒๕๕๑ เรื่องเสรีจที่ ๗๔/๒๕๕๔ และเรื่องเสรีจที่ ๕๐๒/๒๕๕๔ และความเห็นคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการ ทางปกครองในเรื่องเสรีจที่ ๔๔๘/๒๕๖๗

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดอำนาจเจริญได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗)ฯ มีคำสั่งจังหวัดอำนาจเจริญที่ ๕๙๗๖/๒๕๖๗ฯ มอบอำนาจให้นายอำเภอปฏิบัติราชการแทนในการกำกับดูแลเทศบาลเมืองและเทศบาลตำบล นายอำเภอ ป. จึงเป็นผู้รับมอบอำนาจ มิใช่ได้รับมอบหมายตามมาตรา ๗๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๔)ฯ และไม่มีหน้าที่และอำนาจที่จะดำเนินการกับผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๔)ฯ อีกทั้งการที่นายอำเภอ ป. ในฐานะผู้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดอำนาจเจริญ ได้เสนอความเห็นให้ผู้ว่าราชการจังหวัดอำนาจเจริญพิจารณาและสั่งให้นาย ป. พ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบล น. และให้นาง อ. พ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบล น. มีผลเสมือนว่าผู้ว่าราชการจังหวัดอำนาจเจริญเสนอความเห็นต่อตนเอง ไม่เป็นไปตามมาตรา ๗๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๔)ฯ ที่บัญญัติว่า ถ้าเป็นการดำเนินการสอบสวนของผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดรายงานให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณาและสั่งให้ผู้ถูกสอบสวนพ้นจากตำแหน่ง การเสนอความเห็นดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดอำนาจเจริญอาศัยอำนาจตามมาตรา ๗๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๔)ฯ มีคำสั่งให้นาย ป. พ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบล น. และให้นาง อ. พ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบล น. จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกัน กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงมีความเห็นแตกต่างกับความเห็นของคณะกรรมการพิจารณา ร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการตามกฎหมายในเรื่องนี้เป็นไปด้วยความถูกต้อง และเป็นแนวทางปฏิบัติแก่ผู้เกี่ยวข้องต่อไป กระทรวงมหาดไทยจึงขอหารือคณะกรรมการกฤษฎีกาในประเด็นดังต่อไปนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การมอบหมายตามมาตรา ๗๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๔)ฯ ถือเป็นกรณีที่กฎหมายกำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่นตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗)ฯ หรือไม่

ประเด็นที่สอง นายอำเภอซึ่งได้รับมอบอำนาจตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗)ฯ มีหน้าที่และอำนาจตามมาตรา ๗๑ วรรคสอง และมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๔)ฯ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือของกระทรวงมหาดไทย โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงาน ก.พ.ร.) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (สำนักงาน ปลัดกระทรวงและกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) และผู้แทนจังหวัดอำนาจเจริญ เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่า หลักการของ “การมอบอำนาจ” ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ นั้น มาตรา ๓๘^๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับบทนิยามคำว่า “มอบอำนาจ” ในมาตรา ๓^๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้บัญญัติหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการมอบอำนาจไว้ว่า ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้มอบอำนาจย่อมมีดุลพินิจที่จะมอบอำนาจให้แก่ผู้รับมอบอำนาจ ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในส่วนราชการเดียวกันหรือส่วนราชการอื่น หรือผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนตามที่ได้รับมอบอำนาจในเรื่องนั้นทั้งหมด หรือบางส่วนก็ได้ ซึ่งการมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนในกรณีนี้จะกระทำได้อต่อเมื่อผู้มอบอำนาจต้องเป็นผู้มีอำนาจหรือใช้อำนาจหรือสั่งการได้ตามกฎหมาย แต่ได้มอบอำนาจให้บุคคลอื่นปฏิบัติราชการแทนตน และบุคคลผู้ได้รับมอบอำนาจนั้นสามารถลงนามในฐานะผู้ปฏิบัติราชการแทนผู้ใช้อำนาจได้ อย่างไรก็ตาม หลักของการมอบอำนาจนี้เนื่องจากผู้มอบอำนาจยังต้องรับผิดชอบในอำนาจของตน ผู้มอบอำนาจจึงต้องคำนึงถึงขีดความสามารถ ความรับผิดชอบ และความเหมาะสมตามสภาพของตำแหน่ง อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้รับมอบอำนาจ รวมทั้งสามารถวางแผนทางกำหนดรายละเอียด และกำกับดูแลวิธีปฏิบัติราชการเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับการมอบอำนาจ

^๒มาตรา ๓๘ อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นอาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในส่วนราชการเดียวกันหรือส่วนราชการอื่น หรือผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งอาจกำหนดให้มีการมอบอำนาจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งตลอดจนการมอบอำนาจให้ทำนิติกรรมสัญญา ฟ้องคดีและดำเนินคดี หรือกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขในการมอบอำนาจหรือผู้รับมอบอำนาจต้องปฏิบัติก็ได้

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับอำนาจในการอนุญาตตามกฎหมายที่บัญญัติให้ต้องออกใบอนุญาตหรือที่บัญญัติให้ผู้มีอำนาจอนุญาตไว้เป็นการเฉพาะ ในกรณีเช่นนั้นให้ผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายดังกล่าวมีอำนาจมอบอำนาจให้ข้าราชการซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาและผู้ว่าราชการจังหวัดได้ตามที่เห็นสมควร หรือตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ในกรณีมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจมอบอำนาจได้ต่อไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ผู้มอบอำนาจกำหนด

ในกรณีตามวรรคสาม เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนจะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดรายชื่อกฎหมายที่ผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายดังกล่าวอาจมอบอำนาจตามวรรคหนึ่งตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวก็ได้

การมอบอำนาจให้ทำเป็นหนังสือ

“มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“มอบอำนาจ” หมายความว่า การที่ผู้ดำรงตำแหน่งที่มีอำนาจหน้าที่ที่จะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด เว้นแต่การอนุญาตตามมาตรา ๓๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้มอบอำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นใดตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้น ให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทน

เพื่อให้สอดคล้องกับการกิจหรือลักษณะของงานที่ได้รับมอบด้วย สำหรับ “การมอบหมาย” นั้น เมื่อมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง^๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗)^๕ กำหนดไว้ เฉพาะหลักเกณฑ์ของ “การมอบอำนาจ” ซึ่งถือเป็นการปฏิบัติราชการแทนเท่านั้น ดังนั้น หากเป็น กรณีที่กฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีได้กำหนดเรื่องการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นไว้แล้ว ก็ย่อมต้องเป็นไปตามนั้น เนื่องจากเป็นอำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมาย โดยผู้มอบหมายสามารถมอบหมายให้ผู้อื่นเป็นผู้ปฏิบัติราชการ หรือดำเนินการได้ โดยผู้ได้รับมอบหมายสามารถใช้ดุลพินิจในการตัดสินใจและใช้อำนาจในนามตนเอง ภายใต้กรอบวัตถุประสงค์ของการมอบหมายนั้น ๆ หรือตามที่กฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ ซึ่งกรณีนี้จะไม่อยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ของมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗)^๖ ทั้งนี้ ตามความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ในเรื่องเสร็จที่ ๗๔/๒๕๕๔^๗

นอกจากนี้ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๓ รับทราบตามที่ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาชี้แจงเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างคำว่า “มอบหมาย” และ “มอบอำนาจ” ว่า “มอบหมาย” เป็นกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะให้ผู้ดำรงตำแหน่ง มอบหมายให้บุคคลอื่นดำเนินการตามกฎหมายแทนตน ผู้ได้รับมอบหมายจึงสามารถใช้ดุลพินิจ ในการตัดสินใจและใช้อำนาจในนามตนเองภายใต้กรอบวัตถุประสงค์และขอบเขตของภารกิจ ที่ได้รับมอบหมายหรือตามที่กฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ เช่น มอบหมายให้ประชุมแทน มอบหมายให้บุคคลใดเป็นนายทะเบียนแทน เป็นต้น ส่วน “มอบอำนาจ” เป็นการมอบอำนาจ ให้ปฏิบัติราชการแทนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ดังนั้น ผู้มอบอำนาจ มีอำนาจเพียงใดก็มอบได้เท่านั้น และเมื่อมอบอำนาจไปแล้ว ผู้มอบอำนาจยังคงผูกพันหรือมีความรับผิดชอบ ในเรื่องที่มาอบอำนาจนั้นด้วย ขณะเดียวกันผู้รับมอบอำนาจสามารถกระทำการได้เฉพาะในขอบอำนาจ ที่ได้รับมอบมา หากกระทำการเกินที่ได้รับมอบอำนาจ (*ultra vires*) ก็จะไม่ผูกพันผู้มอบอำนาจ แต่อย่างใด ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๓^๘ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ ทั้งนี้ เพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐมีความเข้าใจในหลักการและผลในทางกฎหมาย

กรณีตามข้อหารือนี้ เมื่อมาตรา ๗๑^๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ บัญญัติว่า อำนาจหน้าที่ ของผู้ว่าราชการจังหวัดตามมาตรา ๗๑ วรรคหนึ่ง และตามมาตรา ๑๙ วรรคสองและวรรคสาม

^๔โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^๕บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง (ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๑/๐๑๓๒ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๖โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

^๗มาตรา ๗๑ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลเทศบาลในจังหวัดนั้นให้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ และระเบียบข้อบังคับของทางราชการ ในการนี้ ให้มีอำนาจหน้าที่ ชี้แจง แนะนำ หรือตักเตือนเทศบาล และตรวจสอบกิจการ ธุรการงานและเอกสารหรือสถิติใด ๆ จากเทศบาล มาตรวจ ตลอดจนเรียกสมาชิกสภาเทศบาลหรือพนักงานเทศบาลมาชี้แจงหรือสอบสวนก็ได้

อำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดตามวรรคหนึ่ง และตามมาตรา ๑๙ วรรคสองและวรรคสาม และมาตรา ๔๘ บัญญัติ วรรคสองและวรรคสาม สำหรับเทศบาลเมืองและเทศบาลตำบล ผู้ว่าราชการจังหวัด จะมอบหมายให้นายอำเภอปฏิบัติการแทนสำหรับเทศบาลที่อยู่ในอำเภอนั้นโดยจะกำหนดเงื่อนไขในการใช้อำนาจ หน้าที่ไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้

และมาตรา ๔๘ ปัญจทศ วรรคสองและวรรคสาม สำหรับเทศบาลเมืองและเทศบาลตำบล ผู้ว่าราชการจังหวัด จะมอบหมายให้นายอำเภอปฏิบัติการแทนสำหรับเทศบาลที่อยู่ในอำเภอนั้นโดยจะกำหนดเงื่อนไข ในการใช้อำนาจหน้าที่ไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้ จึงเป็นกรณีที่กฎหมายบัญญัติเรื่องการมอบหมายไว้เป็นการเฉพาะ ดังนั้น การมอบหมายตามมาตรา ๗๑^๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๔)^๕ จึงไม่อยู่ภายใต้มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง^๖ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร ราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗)^๗ ทั้งนี้ เทียบเคียงความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ในเรื่องเสร็จที่ ๗๔/๒๕๕๔^๘

เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดอำนาจเจริญได้มีคำสั่งจังหวัดอำนาจเจริญ ที่ ๕๙๗๖/๒๕๖๗ เรื่อง การมอบอำนาจให้รองผู้ว่าราชการจังหวัดอำนาจเจริญ ปลัดจังหวัดอำนาจเจริญ หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดอำนาจเจริญ หัวหน้าหน่วยงาน นายอำเภอ และหัวหน้าหน่วยงาน ในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอำนาจเจริญ ปฏิบัติราชการแทน ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ โดยข้อ ๔.๔ ระบุว่า “มอบอำนาจให้นายอำเภอปฏิบัติราชการแทน ตามผนวก ง.” และผนวก ง ลำดับที่ ๒๕ ระบุว่า “การกำกับดูแลเทศบาลเมืองและเทศบาลตำบลในอำเภอ ดังนี้ (๑) กำกับดูแล เทศบาลเมืองและเทศบาลตำบลในอำเภอนั้น ให้ปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ และระเบียบข้อบังคับของทางราชการ ให้มีอำนาจชี้แจง แนะนำ หรือตักเตือนเทศบาล และตรวจสอบ กิจการ ธุรการงานและเอกสารหรือสถิติใด ๆ จากเทศบาลมาตรวจ ตลอดจนเรียกสมาชิกสภาเทศบาล หรือพนักงานเทศบาลมาชี้แจงหรือสอบสวน ตามมาตรา ๗๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ... เมื่อนายอำเภอได้ปฏิบัติการตามที่ได้มอบหมาย ในเรื่องใดแล้วให้รายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ” ซึ่งแม้ว่าคำสั่งดังกล่าวระบุว่าออกโดยอาศัยอำนาจ ตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่เมื่อคำสั่งดังกล่าวได้มีการระบุไว้อย่างชัดเจนว่าเป็นการมอบอำนาจให้นายอำเภอปฏิบัติราชการแทน ในการกำกับดูแลเทศบาลเมืองและเทศบาลตำบลในอำเภอ ให้ปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้อง ตามกฎหมาย กฎ และระเบียบข้อบังคับของทางราชการ ให้มีอำนาจชี้แจง แนะนำ หรือตักเตือนเทศบาล และตรวจสอบกิจการ ธุรการงานและเอกสารหรือสถิติใด ๆ จากเทศบาลมาตรวจ ตลอดจน เรียกสมาชิกสภาเทศบาลหรือพนักงานเทศบาลมาชี้แจงหรือสอบสวน ตามมาตรา ๗๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๔)^๕ รวมทั้งกำหนดเงื่อนไขในการใช้อำนาจว่า เมื่อนายอำเภอได้ปฏิบัติการตามที่ได้ “มอบหมาย” ในเรื่องใดแล้ว ให้รายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ กรณีจึงถือได้ว่าคำสั่งดังกล่าวเป็น “การมอบหมาย” ให้นายอำเภอ ปฏิบัติการแทนตามมาตรา ๗๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๔)^๕ สำหรับเทศบาลเมืองและเทศบาลตำบล ที่อยู่ในอำเภอนั้น ส่วนการอ้างบทอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร ราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗)^๗ ก็เป็นเพียงการออกคำสั่งโดยอ้างอิงบทอาศัยอำนาจที่คลาดเคลื่อน อันมิได้ทำให้คำสั่ง สำหรับกรณีนี้เป็นการมอบอำนาจตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

^๔โปรดดูเชิงอรรถที่ ๗, ข้างต้น

^๕โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^๖โปรดดูเชิงอรรถที่ ๕, ข้างต้น

พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) ฯ^{๑๑} ทั้งนี้ เทียบเคียงความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ในเรื่องเสร็จที่ ๗๔/๒๕๔๔^{๑๒}

ดังนั้น เมื่อมาตรา ๗๑^{๑๓} และมาตรา ๗๓^{๑๔} แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๔) ฯ ได้บัญญัติหน้าที่และอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอซึ่งได้รับมอบหมายตามมาตรา ๗๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวไว้ นายอำเภอ ป. ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัดอำนาจเจริญตามมาตรา ๗๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงเป็นนายอำเภอซึ่งมีหน้าที่และอำนาจตามมาตรา ๗๑ วรรคสอง และมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๔) ฯ ด้วย

อนึ่ง สำหรับกรณีที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอ้างถึงความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๑) ในเรื่องเสร็จที่ ๑๐๒/๒๕๔๓^{๑๕} ความเห็นคณะกรรมการ

^{๑๑}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๕, ข้างต้น

^{๑๒}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๗, ข้างต้น

^{๑๓}มาตรา ๗๑ เมื่อความปรากฏโดยมีหลักฐานตามสมควรต่อผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอ ซึ่งได้รับมอบหมายตามมาตรา ๗๑ วรรคสอง ว่า นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ประธานสภาเทศบาล หรือรองประธานสภาเทศบาลผู้ใด จงใจทอดทิ้งหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่อันจะเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือประพฤติดินฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย หรือฝ่าฝืนคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอที่สั่งการตามมาตรา ๗๒ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอ ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยพลันและให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน หกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สามารถดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภออาจขยายเวลาการสอบสวนออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวัน

เมื่อนายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ประธานสภาเทศบาล หรือรองประธานสภาเทศบาล ผู้ใดถูกตั้งกรรมการสอบสวนแล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดปฏิบัติหน้าที่เพื่อรอฟังผลการสอบสวนก็ได้ หากเห็นว่าการคงอยู่ในหน้าที่ของผู้นั้นต่อไปอาจเกิดการเสียหายแก่เทศบาลหรือเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือมีพฤติการณ์ที่แสดงว่าจะเป็นผู้ประพฤติดินฝ่าฝืนต่อการสอบสวนหรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย หรือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏขึ้นโดยชัดแจ้ง ทั้งนี้ หากผลการสอบสวนปรากฏว่าบุคคลดังกล่าว ไม่มีความผิด และผู้นั้นยังมิได้พ้นจากตำแหน่งไปก่อนให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ และให้ผู้นั้นได้รับเงินเดือน ค่าตอบแทน รวมถึงสิทธิประโยชน์อื่นใดในช่วงที่หยุดปฏิบัติหน้าที่โดยถือเสมือนว่าผู้นั้นได้ปฏิบัติหน้าที่ตลอดระยะเวลาที่หยุดปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ในกรณีที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งไปก่อนปรากฏผลการสอบสวนดังกล่าว การจ่ายเงินเดือน ค่าตอบแทน รวมถึงสิทธิประโยชน์อื่นใด ให้จ่ายจนถึงวันก่อนวันที่พ้นจากตำแหน่ง

การอุทธรณ์คำสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคสาม ให้ผู้ที่ได้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์ได้ภายใน สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งดังกล่าว โดยในกรณีนายอำเภอมีคำสั่ง ให้อุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดและกรณีผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่ง ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือผู้ว่าราชการจังหวัดต้องวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ และเมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี วินิจฉัยเป็นประการใดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอ และผู้ที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามคำวินิจฉัยนั้น คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นที่สุด

^{๑๔}บันทึก เรื่อง การตั้งกรรมการสอบสวนข้าราชการ (อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวง) ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ น.๑๒๓๓/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๓ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) ในเรื่องเสร็จที่ ๒๗/๒๕๓๐^{๑๕} ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ในเรื่องเสร็จที่ ๖๙๗/๒๕๕๑^{๑๖} ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ในเรื่องเสร็จที่ ๕๐๒/๒๕๕๔^{๑๗} และความเห็นคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองในเรื่องเสร็จที่ ๔๔๘/๒๕๖๓^{๑๘} นั้น เห็นว่า ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกาและความเห็นคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองดังกล่าวมิได้มีประเด็นปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับกรณีที่มีการออกคำสั่งมอบหมายโดยอ้างอิงบทอาศัยอำนาจที่คลาดเคลื่อนในทำนองเดียวกับข้อหาข้อนี้ กรณีจึงไม่อาจนำความเห็นดังกล่าวมาเทียบเคียงกับข้อเท็จจริงตามข้อหาข้อนี้ได้

ประเด็นที่สอง เห็นว่า เมื่อได้ให้ความเห็นในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า คำสั่งจังหวัดอำนาจเจริญในเรื่องนี้เป็นการมอบหมายตามมาตรา ๗๑ วรรคสอง^{๑๙} แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๔)ฯ แล้ว กรณีจึงไม่จำเป็นต้องให้ความเห็นในประเด็นนี้อีก

อย่างไรก็ดี เพื่อให้การมอบหมายตามนัยคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดมีความชัดเจนทั้งในข้อกฎหมายและไม่เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ สมควรที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะพิจารณาดำเนินการแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปรับปรุงและแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งจังหวัดในเรื่องนี้ให้ถูกต้องและสอดคล้องกับหลักกฎหมายที่ได้ให้ความเห็นไว้แล้วต่อไป

(นายพนพล เจริญสุข)

รองเลขาธิการฯ รักษาการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มิถุนายน ๒๕๖๙

^{๑๕}บันทึก เรื่อง การมอบหมายให้จังหวัดเป็น “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๙๖ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๙๕ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๓๐ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^{๑๖}บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การมอบอำนาจตามพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๑/๑๐๔๘ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๑ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^{๑๗}บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๑/๐๗๒๖ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^{๑๘}บันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่อง ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์กรณีเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงชนบทตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๑๑/๑๘ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๗ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^{๑๙}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๗, ข้างต้น